

Лащук Н. М. Потенциал технологии сторителлинга как инструмента формирования медиакомпетентности будущих маркетологов

В статье рассматривается определение понятия сторителлинга, его классификация по виду презентации контента (устный, письменный, визуальный, цифровой, трансмедийный) и как образца педагогической технологии (классической и активной). Проанализировано понятие «трансмедийный сторителлинг», модели его использования в образовании – открытую и закрытую. Выделены принципы применения трансмедиа сторителлинга в образовательном процессе (по Г. Дженкинсу): разветвленность, углубление, последовательность и систематичность, разнообразие, погружение в историю; вытягивание, построение определенного мира истории, серийность, субъективность, перформативность и сотворчество. Предложено три компонента трансмедийного сторителлинга (поисковый, партнерский, игровой), даны примеры заданий для каждого компонента. Представлена модель проектной технологии трансмедийного сторителлинга и пример ее реализации, в процессе которого студенты получают опыт познавательной деятельности, медиадеяльности, медиаторчества, а также опыт индивидуальной интерпретации медиатекстов и формирования личностных смыслов.

Ключевые слова: сторителлинг, трансмедийный сторителлинг, технология, медиакомпетентность, медиадеятельность, маркетологи, модель, проект.

Lashuk N. M. Potential of storytelling technology as a tool for future marketers' media competence formation

The article deals with the definition of storytelling, its classification based on the presentation of the content (oral, written, visual, digital, transmedia) and as the pedagogical technology (classical and active). The concept of "transmedia storytelling" has been analysed and the model of its use (open and closed) in education practice has been presented. The principles of transmedia storytelling in the education process are distinguished: spreadability and drillability, continuity and multiplicity, immersion and extractability; worldbuilding, seriality, subjectivity, performance (according to H. Jenkins). Three components of the transmedia storytelling have been offered: mining, partnering and dreaming, and examples of tasks for each component have been provided. The model of transmedia storytelling technology and the example of the project have been presented. Working on the project students gain experience of cognitive activity, media literacy activity and production, the experience of individual interpretation of media texts and the formation of personal meanings.

Key words: storytelling, transmedia storytelling, technology, media competence, media production, marketers, model, project.

УДК 81'246.2

Лотфі Гаруді Г. С.

**МЕТОДОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ДОСЛІДЖЕННЯ РОЗВИТКУ
БІЛІНГВАЛЬНОЇ ШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ В АНГЛІЇ ТА УЕЛЬСІ**

У статті обґрунтовано методологічні підходи до розвитку білінгвальної шкільної освіти в Англії та Уельсі (аксіологічний, діахронний, діяльнісний, культурологічний, синхронний, системний, функціональний, цивілізаційний та антропологічний) та основні методи дослідження (порівняльності об'єктів; еволюція освіти; вивчення офіційних документів; вивчення статистичних даних; вивчення документальних і науково-педагогічних джерел; спостереження, бесіди й інтерв'ю з безпосередніми учасниками освітнього процесу; методи математичної та статистичної обробки даних; структурний метод; конструктивно-генетичний; порівняльний та етапний). Визначено провідні методологічні принципи дослідження (відповідності практичній реалізації, географічний, детермінізму, інтегрованого знання, конкретно-історичний, об'єктивності, проблемності та цілісності).

Ключові слова: методологічні підходи, методологічні принципи, методи, білінгвізм, розвиток, Англія, Уельс, шкільна освіта.

Білінгвальна шкільна освіта – це багатогранний креативний підхід до сучасного навчального процесу, метою якого є впровадження прогресивних концепцій, ідей і принципів сучасного інформаційного суспільства. Володіння двома мовами збагачує людину, доповнює її культуру і дає можливість спілкування з іноземними представниками їх рідною мовою, що важливо для державної політики та престижу держави зокрема. Кожна нація потребує білінгвів як міжкультурних посередників. Проте тотальне поширення білінгвізму несе характерну загрозу її своєрідності та руйнує основи її духовної цінності. Як вдосконалювати двомовність, збагачуючи власний рівень інтелекту, і не ставити під загрозу існування рідної мови – питання, яке широко розглядається, обговорюється і всілякими можливими способами активно вирішується сьогодні в нашій державі.

Соціально-політичні зміни в українському суспільстві вимагають невідкладного вирішення однієї з найважливіших проблем міжнаціональної згоди, взаєморозуміння між народами у нашій поліетнічній країні, становлення і розвитку різних форм багатомовності. Україні слід ще багато зробити для вивчення та популяризації, перш за все, рідної мови, збереження мов національних меншин та опанування іноземних мов [4].

Сучасна білінгвальна освіта бореться за забезпечення різноманітності мови націй, інтернаціоналізму, іммігрантів, політичної та економічної інтеграції, рівності людей і збереження миру. Білінгвізм як своєрідна «рятувальна соломинка» не перестає бути предметом дискусій серед освітян і політиків. Оскільки суспільство готове проводити навчання своїх дітей більш ніж однією мовою, це поняття активно вивчається. Дослідження цієї галузі є особливо корисним для впровадження новітніх навчальних програм, наукових ідей і цікавих ефективних методів навчання. Основним завданням є не лише успішна, а й швидка передача інформації. Чіткою метою двомовної освіти є не тільки забезпечення багатомовного навчання, але й надання дитині права вивчати рідну їй мову, якщо така відрізняється від мови держави, в якій вона живе.

Стосовно освіти Англії та Уельсу, то на сучасному етапі головними питаннями щодо конструювання курикулуму освіти «є питання про місце наукової складової частини та навчання ІКТ у предметному блоці; інтеграція базових умінь читання, письма та лічби у викладанні всіх предметів; введення сучасної іноземної мови до стандарту початкової освіти; забезпечення інтегрованого підходу до навчання та сприяння особистісному, соціальному й емоційному розвитку учня» [1, с. 62].

На сучасному етапі розвитку суспільство має змогу використовувати всілякі способи, розроблені низкою успішних стратегій, методи для швидкого і більш ефективного вивчення мов, що стало нагальною потребою сьогодення. Люди-білінгви завжди привертали до себе багато уваги, тому розроблені та впроваджені у використання факти, які забезпечать освітню, психологічну, методичну, інформаційно-технологічну, практичну і соціально-гуманітарну базу білінгвальної освіти.

Дослідження базується на наукових працях із проблем методології (В. Андрущенко, С. Гончаренко, І. Зязюн, В. Кремень, В. Лутай), теорії систем (І. Блауберг, Садовський, А. Уємов, Ю. Шрейдер, Е. Юдін). У розвиток теорії білінгвізму зробили суттєвий вклад: Л. В. Щерба, К. Бейкер, В. П. Беленін, В. М. Русанівський, Л. Блунфілд, В. Г. Костомаров, У. Ванрайх, Е. Хауген, В. Возняк, Л. Масенко, Л. Щерба, Ю. Шевельов, Л. Себрєнська, Т. Кознарський, О. Черемська, Є. Велюньський та ін. У дослідженні ми також спиралися на праці з порівняльної педагогіки (Б. Вульфсон, З. Малькова, А. Сбруєва, А. Джурицький та ін.).

Водночас проблема розробки методологічних аспектів розвитку білінгвізму в окремих країнах залишається малодослідженою, що зумовило вибір теми запропонованої статті.

Мета статті – обґрунтування методологічних аспектів дослідження розвитку білінгвальної шкільної освіти в Англії та Уельсі.

Білінгвізм переважно розглядається як складова одиниця суспільного простору, що має неабиякий вплив на формування та розвиток особистості. Причому важливим є правильне розуміння білінгвізму: «людина, що володіє двома мовами, тобто індивід, який використовує дві мовні системи для спілкування, тобто коли свідомість спрямована на сенс висловлювання, а форма є засобом» [3, с. 136]. Білінгвізм необхідно визначати як рівноправне вільне володіння мовами на однаковому рівні.

Проаналізуємо основні *методологічні підходи, принципи та методи* дослідження розвитку білінгвальної шкільної освіти в Англії та Уельсі.

У структурі методологічного знання, за Е. Г. Юдіним, виділяються чотири рівні методології: філософський, загальнонауковий, конкретно-науковий, методика та техніка наукового дослідження [8, с. 44]. На основі цієї класифікації частина дослідників відносить методологію порівняльно-педагогічних досліджень до конкретно-наукового рівня, підмінюючи нею педагогічну методологію, інші – до технологічного, зводячи її функції до завдань конкретного дослідження. Однак методологію порівняльно-педагогічних досліджень доцільно розглядати як окремий підрівень наукового пізнання [7].

А. А. Сбруєва методологічну основу порівняльно-педагогічних досліджень бачить у використанні таких підходів, як: цивілізаційний – освітній процес розглядається в рамках сукупності всіх форм життєдіяльності дитини (людини) тієї чи іншої цивілізації (матеріальних, політичних, культурних, релігійних, наукових тощо); антропологічний – освітні реалії розглядаються крізь призму людини, потреб розвитку особистості; синхронний – осмислення розгортання освітнього процесу в просторі, у співвідношенні з іншими цивілізаціями і регіонами; діахронний – розглядаються і співставляються педагогічні факти та явища, що відбуваються в різних культурно-історичних циклах у межах однієї цивілізації [5, с. 28]. Інші науковці пропонують також використання таких підходів, як культурологічний, системний, діяльнісний та аксіологічний [2]. В. Ф. Маккой виділяє білінгвізм в рамках функціонального підходу, говорячи, що білінгвізм – це «альтернативне використання двох або більше мов одним і тим самим індивідом» [9, с. 79].

На нашу думку, доцільним у дослідженні розвитку білінгвальної шкільної освіти в Англії та Уельсі є опора на такі *методологічні підходи*:

- аксіологічний;
- діахронний;
- діяльнісний;
- культурологічний;
- синхронний;
- системний;
- функціональний;

- цивілізаційний;
- антропологічний.

Провідними методами порівняльно-педагогічних досліджень А. А. Сбруєва вважає: вивчення офіційних документів; вивчення статистичних даних; вивчення документальних і науково-педагогічних джерел; спостереження; бесіди та інтерв'ю з безпосередніми учасниками освітнього процесу; методи математичної та статистичної обробки даних; структурний метод; конструктивно-генетичний; порівняльний [5, с. 28–30].

В. П. Шука зауважує, що досить невизначена ситуація складається в порівняльній педагогіці з визначенням її методів дослідження. Дослідниця поділяє думку теоретиків порівняльного аналізу, які вважають, що компаративісти повинні самі розробляти методологію власного дослідження, взявши до уваги особливості проведення порівняльно-педагогічних досліджень [7].

Тому найбільш доцільними у дослідженні розвитку вважаємо використання таких *методів*, як:

- визначення порівняльності об'єктів;
- еволюція освіти;
- вивчення офіційних документів;
- вивчення статистичних даних;
- вивчення документальних і науково-педагогічних джерел;
- спостереження, бесіди та інтерв'ю з безпосередніми учасниками освітнього процесу;
- методи математичної та статистичної обробки даних;
- структурний метод;
- конструктивно-генетичний;
- порівняльний

– етапний (виділяти описовий, історико-функціональний етап та етап удосконалення системи освіти на основі узагальненого та науково оціненого міжнародного досвіду).

Не менш важливими є принципи, на які спирається дослідник. До них належать такі принципи: об'єктивності, всебічності, системності, цілісності, детермінізму, єдності педагогічного явища й об'єктивної реальності, географічний, проблемний, порівняльно-теоретичний, конкретно-історичний, культурологічний та етнопсихологічний, діалектичного підходу до розгляду різноманітного досвіду зарубіжних країн; конструювання інтегрованого знання з актуальних проблем сучасної дидактики на основі концепції цілісного освітнього процесу; відповідності відбору методів і технологій освіти об'єктивній логіці розвитку дидактики та її науковим методам пізнання; відповідності практичної реалізації узагальнених знань, отриманих порівняльною педагогікою, цілям вітчизняної школи та умовам її розвитку [2].

У нашому дослідженні ми виокремили такі *провідні методологічні принципи*:

- відповідності практичної реалізації;
- географічний;
- детермінізму;
- інтегрованого знання;
- конкретно-історичний;
- об'єктивності;
- порівняльно-проблемний;
- цілісності.

Наприклад, в Університеті Уельсу програми полікультурної освіти можна поділити на такі групи: мовні, релігійні, етнічні та програми студентського обміну. Прикладом мовної програми в коледж Триніті Сент-Девід при університеті Уельсу може послугувати програма «Прикладний білінгвізм (валлійська й англійська мови)» на отримання освітньо-кваліфікаційного рівня «Бакалавр мистецтв», яка розроблена для тих студентів, для яких валлійська є другою мовою. Головна мета курсу програми полягає у зміцненні мовних навичок і створенні впевненості у здатності повсякденно використовувати як валлійську, так і англійську мову. Проте акцент робиться не тільки на розвиток мовних навичок, також розглядаються і соціальні контексти обох мов як засобів зв'язку, які використовуються громадою на всіх рівнях у її повсякденному житті. Аналіз програми «Прикладний білінгвізм» при Університеті Уельсу вказує на те, що програма є унікальною в межах Об'єднаного Королівства, а можливість комунікації валлійською ефективно цінується серед роботодавців. Програма сприяє розвитку особистостей, які здатні виконувати численні види робіт на високому комунікативному рівні, розумінню взаємозв'язку між валлійською та англійською мовами, білінгвальну та мультілінгвальну природу світу та вплив більших мов на менші; розкриває поведінковий аспект психології людини (як одні люди реагують на інших, які відрізняються від них) [6].

Наше дослідження вимагає глибокого вивчення й опрацювання теоретичних методів інформації, таких як вивчення автентичних джерел, проведення кількісного і якісного аналізу поданих фактів, синтезу теоретичної і практичної частини дослідження, застосування порівняльно-історичного методу в процесі дослідження освітніх документів країн, використання структурного методу, обробка даних, а також застосування індуктивних і дедуктивних форм методів. Вимагається узагальнити форми шляхи та методи розвитку білінгвальної освіти, систематизувати, конкретизувати та формалізувати структури її розвитку порівняно з іншими країнами Європи. Здійснення емпіричних досліджень (спостереження, дослідження конкретних ситуацій,

узагальнення, класифікація й опис цього дослідницького експерименту) планується впровадити в щоденну практичну діяльність учнів і викладачів.

Висновки. Методологічними підходами до розвитку білінгвальної шкільної освіти в Англії та Уельсі визначено аксіологічний; діахронний, діяльнісний, культурологічний, синхронний; системний, функціональний, цивілізаційний та антропологічний, а основними методами дослідження – порівнянності об'єктів; еволюцію освіти; вивчення офіційних документів; вивчення статистичних даних; вивчення документальних і науково-педагогічних джерел; спостереження, бесіди й інтерв'ю з безпосередніми учасниками освітнього процесу; методи математичної та статистичної обробки даних; структурний метод; конструктивно-генетичний; порівняльний та етапний. Провідними методологічними принципами дослідження є принципи: відповідності практичній реалізації, географічній, детермінізму, інтегрованого знання, конкретно-історичний, об'єктивності, проблемності та цілісності.

Таким чином, дослідження білінгвальної шкільної освіти в Англії та Уельсі здійснюється на основі використання таких концептів: аналітичного, критичного, прогностичного в поєднанні з механізмами уніфікації й диверсифікації інформаційної бази, отриманої на основі вивчення нормативно-правової структури Великої Британії та наукових праць дослідників цієї сфери. Знаючи певні особливі факти двомовності, можна підвищити рівень мультикультурної освіти, поглибити методи як викладання, так і навчання в цілому.

До подальших напрямів відносимо розроблення концептуальних засад і виявлення основних тенденцій розвитку шкільної білінгвальної освіти в Англії та Уельсі.

Використана література:

1. Борисенко І. Етапи розвитку курикулуму початкової освіти в Сполученому Королівстві Великої Британії Та Північної Ірландії (Англія, Уельс) / І. Борисенко // Педагогічна компаративістика: трансформації в освіті зарубіжжя та український контекст. – Київ : Педагогічна думка, 2013. – С. 61–63.
2. Бражник Е. И. Особенности методологии сравнительных педагогических исследований / Е. И. Бражник // Письма в Emissia. offline. – 2005. – Январь – июнь. – [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://www.emissia.org/offline/2005/975.htm>.
3. Имедадзе И. В. Экспериментально-психологические исследование овладения и владения вторым языком / Н. В. Имедадзе. – Тбилиси, 1979. – С. 135.
4. Нікольська Н. Елементи порівняльного аналізу двомовної освіти у Сполученому Королівстві Великої Британії та Північної Ірландії та в Україні / Н. Нікольська // Педагогічна компаративістика. – Київ : Педагогічна думка, 2013. – С. 74–76.
5. Сбруева А. А. Порівняльна педагогіка : [навч. посіб.] / А. А. Сбруева. – Суми : Ред.-вид. відділ СДПУ, 1999. – 300 с.
6. Шульга Н. В. Програми полікультурної освіти в університеті Уельсу, Велика Британія // Інноваційний розвиток вищої освіти: глобальний та національний виміри змін. – Т. 1. – Суми : Вид-во Сум ДПУ імені А. С. Макаренка, 2015. – С. 189–191.
7. Щука Г. П. Методологічні основи порівняльно-педагогічних досліджень / Г. П. Щука // Науковий вісник Донбасу. – 2012. – № 2. – [Електронний ресурс]. – Режим доступа : http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvd_2012_2_10.
8. Юдин Э. Г. Системный подход и принцип деятельности: Методологические проблемы современной науки : [монография] / Э. Г. Юдин. – Москва : Изд-во «Наука», 1978. – 391 с.
9. Mackey W. F. A. Typology of bilingual education / W. F. Mackey // Corbasco F. bilingual schooling in The United States : A. Sourcebook for educational personnel. – New York, 1976. – P. 79.

References:

1. Borysenko I. Etapy rozvytku kurykulumu pochatkovoyi osvity v Spoluchenomu Korolivstvi Velykoyi Brytaniyi Ta Pivnichnoyi Irlandiyi (Anhliya, Uels) / I. Borysenko // Pedahohichna komparatyvistyka: transformatsiyi v osviti zarubizhzhya ta ukrayinsky kontekst. – Kyiv : Pedahohichna dumka, 2013. – S. 61–63.
2. Brazhnyk E. Y. Osobennosti metodolohy sravnytelnykh pedahohycheskykh yssledovanyy / E. Y. Brazhnyk // Pysma v Emissia. offline. – 2005. – Yanvar – yyun. – [Elektronnyy resurs]. – Rezhym dostupu : <http://www.emissia.org/offline/2005/975.htm>.
3. Ymedadze Y. V. Eksperymentalno-psykholohycheskye yssledovanye ovladenyya y vladenyya vtorym yazykom / N. V. Ymedadze. – Tbylisy, 1979. – S. 135.
4. Nikolska N. Elementy porivnyalnoho analizu dvomovnoyi osvity u Spoluchenomu Korolivstvi Velykoyi Brytaniyi ta Pivnichnoyi Irlandiyi ta v Ukrayini / N. Nikolska // Pedahohichna komparatyvistyka. – Kyiv : Pedahohichna dumka, 2013. – S. 74–76.
5. Sbruyeva A. A. Porivnyalna pedahohika : [navch. posib.] / A. A. Sbruyeva. – Sumy : Red.-vyd. viddil SDPU, 1999. – 300 s.
6. Shulha N. V. Prohramy polikulturnoyi osvity v universyteti Uelsu, Velyka Brytaniya // Innovatsiyyny rozvytok vyshchoyi osvity: hlobalnyy ta natsionalnyy vymiry zmin. – T. 1. – Sumy : Vyd-vo Sum DPU imeni A. S. Makarenka, 2015. – S. 189–191.
7. Shchuka H. P. Metodolohichni osnovy porivnyalno-pedahohichnykh doslidzhen / H. P. Shchuka // Naukovyy visnyk Donbasu. – 2012. – № 2. – [Elektronnyy resurs]. – Rezhym dostupu : http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvd_2012_2_10.
8. Yudyn E. H. Systemnyy podkhod y pryntsyp deyatel'nosti : Metodolohycheskye problemy sovremennoy nauky : [monohrafyya] / E. H. Yudyn. – Moskva : Yzd-vo «Nauka», 1978. – 391 s.
9. Mackey W. F. A. Typology of bilingual education / W. F. Mackey // Corbasco F. bilingual schooling in The United States : A. Sourcebook for educational personnel. – New York, 1976. – P. 79.

Лотфи Гаруди Г. С. Методологические аспекты исследования развития билингвального школьного образования в Англии и Уэльсе

В статье обоснованы методологические подходы к развитию билингвального школьного образования в Англии и Уэльсе (аксиологический, диахронный, деятельностный, культурологический, синхронный, системный, функциональный, цивилизационный и антропологический) и основные методы исследования (сопоставимости объектов; эволюция образования, изучение официальных документов; изучение статистических данных, изучение документальных и научно-педагогических источников, наблюдение, беседы и интервью с непосредственными участниками образовательного процесса, методы математической и статистической обработки данных, структурный метод; конструктивно-генетический; сравнительный и этапный). Определены ведущие методологические принципы исследования (соответствия практической реализации, географический, детерминизма, интегрированного знания, конкретно-исторический, объективности, проблемности и целостности).

Ключевые слова: методологические подходы, методологические принципы, методы, билингвизм.

Lotfi Ghahrodi H. S. Methodological aspects of the study on the development of bilingual school education in England and Wales

The article substantiates the methodological development approaches of bilingual schooling in England and Wales (axiological, diachronic, activity, cultural, synchronous, systemic, functional, civilizational and anthropological) as well as the basic methods of the research (objects comparability, evolution of education, the official documentary study; the statistical data study, the study of documentary and scientific and pedagogical sources, observation, interviews and interviews with the direct participants in the educational process, methods of mathematical and statistical processing of data, structural method, structural and genetic, comparative and landmark). The leading methodological principles of research (in concordance with practical realization, geographical, determinism, integrated knowledge, historically concrete, objectivity, problematic, and integrity) are determined.

Key words: methodological approaches, methodological principles, methods, bilingualism.

УДК 378.147: 004

Майнаєв Ф. Я.

ЗАСТОСУВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ПЛАТФОРМИ NEARPOD НА СЕМІНАРСЬКИХ ЗАНЯТТЯХ

У статті розглянуто комунікативну взаємодію між суб'єктами освітнього процесу в закладах вищої освіти та її організацію за допомогою навчальної on-line платформи Nearpod – Web-програмного забезпечення для підтримки синхронного виконання навчальних завдань у форматі мобільного навчання. Автор визначає такі переваги платформи Nearpod, як зручність у користуванні, легкість у створенні контенту, синхронність дій викладача та студентів, дворезимність, багатфункціональність, мобільний зворотний зв'язок, автоматизоване отримання звітності після «сесії» про результат навчальної діяльності студентів. Описано практичне застосування Nearpod на семінарських заняттях зі студентами історичного факультету Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди. Зроблено висновок, що застосування навчальної платформи Nearpod сприяє покращенню навчання студентів суспільно-гуманітарного профілю.

Ключові слова: зворотний зв'язок, інформаційно-комунікаційні технології, комунікативна взаємодія, навчальна платформа Nearpod.

Актуальність статті визначається провідною роллю комунікативної взаємодії викладача та студентів у забезпеченні ефективності освітнього процесу. Водночас не можна ігнорувати той факт, що пріоритетним напрямом вітчизняної освіти є активне впровадження та застосування інформаційно-комунікаційних технологій (далі – ІКТ). Зручність і легкість пошуку, зберігання, обробки й надання навчальної інформації всім учасникам освітнього процесу за допомогою ІКТ наразі є вже не гіпотезою, а аксіомою, а тому перед науковцями та педагогами-практиками постає важливе завдання – організація комунікативної взаємодії за допомогою ІКТ [2, с. 275].

Аналіз останніх публікацій засвідчив, що, незважаючи на посилену увагу науковців до проблеми комунікативної взаємодії між суб'єктами освітнього процесу в закладах вищої освіти, її організацію за допомогою сучасних ІКТ розглянуто недостатньо. У науковій педагогічній літературі це питання здебільшого досліджується в аспекті дистанційного навчання.

Тому метою статті є розгляд особливостей організації комунікативної взаємодії між викладачем і студентами безпосередньо на аудиторному семінарському занятті за допомогою ІКТ, зокрема навчальної on-line платформи Nearpod. Вибір цієї платформи з-поміж інших мережевих засобів зумовлений орієнтуванням на застосування її за допомогою мобільних пристроїв, що в умовах недостатнього забезпечення вітчизняних закладів освіти комп'ютерною технікою значно підвищує значущість Nearpod для українських освітян.